

अश्मन्मय (von अश्मन् adj. f. ई *steinern, aus Fels gemacht*: शतमश्मन्-
पीनां पुरामिन्द्रे व्यास्यत् RV. 4, 30, 20. नरुना 10, 67, 3. 101, 10. — Vgl.
अश्ममय.
अश्मन्वत् (wie eben) adj. *steinig, steinern* RV. 10, 53, 8. — Vgl. अ-
श्मवत्.
अश्मपुष्प (अश्मन् + पु°) n. *Benzoe-Harz* AK. 2, 4, 4, 10.
अश्मभाल (अ° + भाल) n. *ein Mörser aus Eisen* (sic) u. s. w. ÇABDAK.
im ÇKDr.
अश्मभिद् (अ° + भिद्) m. *den Stein zertheilend, eine gegen den Bla-
senstein gebrauchte Pflanze, angeblich Coleus scutellarioides Benth.,*
RATNAM. im ÇKDr. Suçr. 2, 53, 8. 530, 10.
अश्मभेद् (अ° + भे°) m. *dass.* RATNAM. im ÇKDr.
अश्मभेदक (अ° + भे°) m. *dass.* Suçr. 1, 137, 19. 2, 227, 13.
अश्ममय (von अश्मन्) adj. *von Stein, steinern* P. 4, 3, 143, Sch. ÇAT.
Br. 3, 9, 4, 2. 12, 5, 2, 14. KĀTJ. Çr. 25, 7, 32. M. 3, 111, 112. 7, 132. 8, 100.
— Vgl. अश्मन्मय.
अश्मयोनि (अ° + यो°) m. *Smaragd* BHAR. zu AK. 2, 9, 92 im ÇKDr.
— Vgl. अश्ममर्ग.
अश्मरि (von अश्मन्) 1) adj. *von Stein, steinern, steinig* P. 4, 2, 80. —
2) f. °री *Blasenstein* (sowohl das Concrement als die Krankheit) AK.
2, 6, 2, 7. H. 470. Suçr. 1, 120, 11. 261. fgg. 349, 11. 2, 52. fgg. 529. fgg.
Verz. d. B. H. No. 963. 965. 967. 975. अश्मरिभिर्न *Mittel gegen den Stein*
Suçr. 2, 54, 8. Im comp. öfters अश्मरि 1, 263, 12. 2, 523, 2. 527, 10. Vgl.
शर्करा.
अश्मरथ (अश्मन् + र°) m. N. pr. gaṇa गर्गादि.
अश्मरीघ्न (अ° + घ्न) m. *den Blasenstein vernichtend, N. eines Bau-
mes, Crataeva Roxburghii R. Br.,* TRIK. 2, 4, 8. — Vgl. तित्कशाक.
अश्मरीकर (अ° + कृ°) m. N. einer Pflanze, *Sorghum* (?) (धान्यावि-
शेष, vulg. देधान) RATNAM. im CKDr.
अश्मल m. pl. N. eines Volkes, v. l. für अश्मक und अश्मक VP. 188,
N. 3.
अश्मवत् (von अश्मन्) adj. *steinig* Suçr. 1, 133, 5. — Vgl. अश्मन्वत्.
अश्मवर्त्म (अश्मन् + व°) n. *ein steinerner Wall oder Schild* AV. 5,
10, 1.
अश्मव्रज (अ° + व्र°) adj. *in Fels eingesperrt: die Flüsse* RV. 10, 139,
6. मुडुघा उन्ना: 4, 1, 13.
अश्मसार (अ° + सा°) m. 1) *Eisen* AK. 2, 9, 99. Suçr. 2, 531, 4. — 2)
Sapphir TRIK. 2, 9, 29.
अश्मसारमय (von अश्मसार) adj. *eisern* R. 4, 22, 15.
अश्मकुम्भन् (अ° + कृ°) n. *Schlag des Donnerkeils* RV. 7, 104, 5.
अश्मात्तक N. einer Pflanze M. 2, 43. — Vgl. अश्मत्तक.
अश्मार्म (अ° + र्म) n. P. 6, 2, 91.
अश्मास्य (अ° + आस्य) adj. *mit einer steinernen Mündung versehen,*
aus dem Felsen fließend: अश्रुतम् RV. 2, 24, 4.
अश्मौव adj. von अश्मन् gaṇa उत्करादि.
अश्मोर m. n. = अश्मरी UNĀDIK. im ÇKDr.
अश्मोत्थ (अ° + उ°) n. *Erdharz* (शिलाजतु) RĪGĀN. im ÇKDr. — Vgl.
अश्मज.

अश्रि n. UP. 2, 14. SIDDH. K. 249, b, 1. 1) m. = अश्रि (s. d.), fälschlich अश्र
geschrieben H. 1013. an. 2, 393. MED. r. 5. Am Ende eines adj. comp.:
चतुरश्र *viereckig* KĀTJ. Çr. 8, 5, 28. 16, 2, 2. 4, 9. 5, 5. 17, 5, 3. च्यस्र
Suçr. 2, 17, 11. चतुरस्र ebend. KAUC. 83. 137. KUMĀRAS. 7, 88. — 2) n. =
अश्रु *Thräne* UNĀDIK. im ÇKDr. मुदाश्रि: R. 2, 44, 23. MEGH. 103. अश्रि (so
ist zu lesen st. अश्रु) *Tränenfluss* मोचयिष्यति 91. प्रालेयाश्रम् 40. नेत्राभ्या-
मश्रमुत्सृजन् R. 2, 103, 6. तस्या दग्ध्याम् — अश्रि प्रववृते KATHĀS. 13, 126. सा-
श्रविलेखणा R. 2, 37, 10. MEGH. 100. Die falsche Schreibart अश्र erscheint
AK. 2, 6, 2, 44. TRIK. 3, 3, 325. H. 307. an. 2, 393. MED. r. 5. नाश्रमा-
पातयेत् M. 3, 229. 230. AMAR. 31. KUMĀRAS. 5, 61. नयने सारि R. 3, 27, 6.
साम्रा दृष्टि: 29, 15. साम्रा (वसतसेना) MĀKĀH. 93, 12. im comp. vor einem
part. auf त gaṇa सुखादि zu P. 6, 2, 170. — 3) n. = अश्र (s. d.) *Blut* Sch.
zu AK. 2, 6, 2, 15.

अश्रद्ध (von 3. अ + अद्) adj. *nicht vertrauend, ungläubig: पणोरश्र-
द्धा अश्रद्धा अश्रद्धन् RV. 7, 6, 3. AV. 12, 2, 51. mit dem loc.: मलो देवादिपू-
जायामश्रद्ध: H. 838.*

अश्रद्धा (wie eben) f. *Mangel an Vertrauen, Unglaube* VS. 19, 77. AV.
11, 8, 22. ÇAT. Br. 1, 2, 5, 24. 25. 2, 3, 2, 9. 11, 6, 4, 12. 14, 4, 3, 9 (= BṚH.
ĀR. UP. 1, 5, 3). M. 4, 225.

अश्रप m. = अश्रप AK. 1, 1, 4, 55, Sch.

1. अश्रप (3. अ + अ°) m. *Abwesenheit von Müdigkeit: अश्रपेणा ohne
Müdigkeit* RAGH. 2, 67.

2. अश्रप (wie eben) adj. *unermüdet* RV. 7, 69, 8.

1. अश्रमण (3. अ + अ°) adj. *dass.: अश्रयो ऽश्रमणा अश्रयिता अश्रमणव:*
RV. 10, 94, 11.

2. अश्रमणा (wie eben) m. *Nicht-Asket* ÇAT. Br. 14, 7, 4, 22 = BṚH. ĀR.
UP. 4, 3, 22.

अश्रातम् (3. अ + आ°) adv. *ungekochter Weise, roh: यदि अतो नु-
हेतान् यथाश्रातो ममत्तं RV. 10, 179, 1. Vgl. AV. 7, 72, 1.*

अश्राद्धभोजिन् (3. अ + आद् - भो°) adj. *der das Gelübde gethan hat bei
einer Todtencereemonie nicht zu essen* P. 3, 2, 80, Sch.

अश्रात (3. अ + आ°) adj. *unermüdet: यस्मिन् अश्राता अश्रनाम् वाजम् RV.
10, 62, 11. AV. 19, 23, 1. अश्रातम् adv. beständig, ununterbrochen* AK.
1, 1, 4, 61. H. 1471.

अश्राय (von अश्र 2.), अश्रायते *weinen* gaṇa सुखादि (mit s. st. श) zu
P. 3, 1, 18. अश्रायमाणौ MBh. 3, 16834.

अश्रि UP. 4, 139. f. *die scharfe Seite eines Dinges, Ecke, Kante, Schneide
eines Schwertes* AK. 2, 8, 2, 61. 3, 4, 40. 199. H. 1013. एषा ते प्रज्ञाताश्रि-
रस्तु ÇAT. Br. 3, 8, 4, 5. 2, 13. KĀTJ. Çr. 6, 4, 3. Am Ende eines comp.:
त्रिरश्रि (dreieckig) कृत्ति चतुरश्रि: RV. 1, 132, 2. वृषा वृषधि चतुरश्रि-
स्यन् 4, 22, 2. वज्रो वा एष ययूष: सो ऽष्टाश्रि: कर्तव्यो ऽष्टाश्रिर्व वज्र: AIR.
Br. 2, 1. ÇAT. Br. 3, 6, 4, 27. 7, 4, 28. 5, 2, 4, 5. KĀTJ. Çr. 6, 1, 27. 28. R. 1,
13, 28. अष्टाश्रि: MBh. 3, 10665. वज्रं सृक्ष्मष्टिं ववृत्तवृत्ताश्रिम् RV. 6,
17, 10. कुलिशं कुपिठताम्रिव लक्ष्यते KUMĀRAS. 2, 20. — Vgl. अश्र 1.

अश्रित (3. अ + श्रित) adj. *nicht verweilend* (?): तं शश्वतीषु मातृषु वन
श्रा वीतमश्रितम् RV. 4, 7, 6.

अश्रिन् (von अश्र 2.) adj. *mit Thränen im Auge* gaṇa सुखादि (mit s.
st. श) zu P. 5, 2, 131.